



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 148/2024
22.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА-адвоката Томислава Стојковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву К.бр.53/22 од 19.09.2022.године и Кв.бр.150/23 од 08.11.2023.године, у седници већа одржаној дана 22.02.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА-адвоката Томислава Стојковића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву К.бр.53/22 од 19.09.2022.године и Кв.бр.150/23 од 08.11.2023.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К.бр.53/22 од 24.03.2023.године окривљена АА је ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, те одређено да трошкови кривичног поступка из члана 261.став 2.тачка 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљене и нужни издаци и награда браниоца као и награда вештака, падају на терет ВЈТ у Панчеву, а трошкови поступка који су настали пред судом, падају на терет суда, као и да ће посебно решење о висини трошкова који се односе на нужне издатке окривљене и нужне издатке и награду браниоца, донети председник већа када се ти подаци прибаве.

Решењем Вишег суда у Панчеву К.бр.53/22 од 19.09.2022.године утврђено је да трошкови браниоца окривљене АА, адвоката Томислава Стојковића, износе 427.500,00 динара, који падају на терет буџетских средстава суда. У осталом делу, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка до траженог износа од 2.317.500,00 динара је одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Панчеву Кв.бр.150/23 од 08.11.2023.године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљене АА, адвоката Томислава Стојковића, па је преиначено решење Вишег суда у Панчеву К.бр.53/22 од 19.09.2023.године, тако што су утврђени трошкови одбране окривљене АА у укупном износу од 639.000,00 динара, који се имају исплатити из буџетских средстава суда, док је у осталом делу решење остало неизмењено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Томислав Стојковић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, и преиначи побијана решења или да иста укине и врати списе предмета на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4 ЗКП, бранилац окривљене истиче да је кривични поступак у овој кривично-правној ствари покренут доношењем решења од стране дежурног судије за претходни поступак о одређивању притвора окривљеној, па у трошкове кривичног поступка спадају сви издаци настали од тог тренутка до завршетка кривичног поступка, те бранилац сматра да је суд дужан да поступак сагледава као јединствену целину. Ово из разлога што се у конкретном случају радило о обавезној одбрани од стране браниоца окривљеног, а поступак није окончан спровођењем доказних радњи од стране јавног тужиоца, већ је настављен пред судом и довршен правноснажном пресудом, па се сви трошкови морају посматрати као целина јер су настали током континуираног поступања, до окончања поступка.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљене АА, адвоката Томислава Стојковића, те су били предмет разматрања ванрасправног већа Вишег суда у Панчеву који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној на првостепено решење Вишег суда у Панчеву К.бр.53/22 од 19.09.2022.године. Ванрасправно веће Вишег суда у Панчеву, као другостепено, је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни три, став три своје одлуке Кв.бр.150/23 од 08.11.2023.године изнело јасне и довољне разлоге, а које Врховни суд у свему прихвата као правилне, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, и на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног у захтеву још наводи и да је окривљеном повређено право на једнаку заштиту права прописану одредбом члана 36. став 1. Устава Републике Србије.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора

доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободe окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописани садржај, па се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић